

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Interdil Srl, υπό εκκαθάριση

κατά

Fallimento Interdil Srl, Intesa Gestione Crediti Spa

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale ordinario di Bari — Ερμηνεία του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ L 160, σ. 1) — Κέντρο των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη — Τεκμήριο ότι πρόκειται για τον τόπο της καταστατικής έδρας — Εγκατάσταση εντός άλλου κράτους μέλους — Έννοιες του κοινοτικού ή του εθνικού δικαίου

Διατακτικό

- 1) Αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης το να δεσμεύεται το εθνικό δικαστήριο από εθνικό δικονομικό κανόνα που προβλέπει ότι οι εκτιμήσεις ενός ανώτερου εθνικού δικαστηρίου είναι υποχρεωτικές για το κατώτερο αυτό δικαστήριο, όταν αποδεικνύεται ότι οι εκτιμήσεις του ανώτερου δικαστηρίου δεν είναι σύμφωνες με το δίκαιο της Ένωσης, όπως το δίκαιο αυτό έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο.
- 2) Ο όρος «κέντρο των κύριων συμφερόντων» του οφειλέτη, όπως χρησιμοποιείται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας, πρέπει να ερμηνευθεί με γνώμονα το δίκαιο της Ένωσης.
- 3) Προκειμένου να προσδιορίζεται το κέντρο των κύριων συμφερόντων της οφειλέτριας εταιρίας, το άρθρο 3, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 1346/2000 πρέπει να ερμηνεύεται ως εξής:

— Το κέντρο των κύριων συμφερόντων της οφειλέτριας εταιρίας πρέπει να προσδιορίζεται καταρχήν βάσει του τόπου της κεντρικής διοίκησης της εταιρίας αυτής, ο οποίος καθορίζεται με βάση αντικειμενικά και αναγνωρίσιμα από τους τρίτους στοιχεία. Αν τα όργανα διοίκησης και ελέγχου της εταιρίας βρίσκονται στον τόπο της καταστατικής έδρας της και οι αποφάσεις για τη διαχείριση της εταιρίας αυτής λαμβάνονται, με τρόπο αναγνωρίσιμο από τους τρίτους, στον τόπο αυτό, δεν είναι δυνατή η ανατροπή του τεκμηρίου που προβλέπει η εν λόγω διάταξη. Αν ο τόπος της κεντρικής διοίκησης της εταιρίας δεν βρίσκεται στην καταστατική της έδρα, η ύπαρξη εταιρικής περιουσίας και η σύναψη συμβάσεων για την οικονομική αξιοποίησή της σε άλλο κράτος μέλος και όχι στο κράτος της καταστατικής έδρας της εταιρίας αυτής δεν μπορούν να θεωρηθούν επαρκή στοιχεία για την ανατροπή του τεκμηρίου αυτού παρά μόνο αν από τη συνεκτίμηση όλων των κρίσιμων στοιχείων αποδεικνύεται ότι το πραγματικό κέντρο διοίκησης και ελέγχου της εταιρίας και διοίκησης των συμφερόντων της βρίσκεται στο άλλο αυτό κράτος μέλος και ότι το γεγονός αυτό είναι αναγνωρίσιμο από τους τρίτους.

— Σε περίπτωση που η καταστατική έδρα της οφειλέτριας εταιρίας έχει μεταφερθεί πριν από την υποβολή αίτησης για την κίνηση διαδικασίας αφερεγγυότητας, το κέντρο των κύριων συμφερόντων της εταιρίας αυτής τεκμαίρεται ότι βρίσκεται στον τόπο της νέας καταστατικής έδρας της.

- 4) Ο όρος «εγκατάσταση», όπως χρησιμοποιείται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού, έχει την έννοια ότι απαιτείται η ύπαρξη μιας δομής που να έχει ορισμένη τουλάχιστον οργάνωση και ορισμένη σταθερότητα και να αποσκοπεί στην άσκηση οικονομικής δραστηριότητας. Η ύπαρξη απλώς μεμονωμένων περιουσιακών στοιχείων ή τραπεζικών λογαριασμών δεν καλύπτεται καταρχήν από τον ορισμό αυτό.

(¹) ΕΕ C 312 της 19.12.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 18ης Οκτωβρίου 2011 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Realchemie Nederland BV κατά Bayer CropScience AG

(Υπόθεση C-406/09) (¹)

[Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Διεθνής δικαιοδοσία και εκτέλεση των αποφάσεων — Έννοια των «αστικών και εμπορικών υποθέσεων» — Αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων με την οποία επιβλήθηκε πρόστιμο — Οδηγία 2004/48/ΕΚ — Δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας — Προσβολή των δικαιωμάτων αυτών — Μέτρα, διαδικασίες και μέσα επαγορεύσεως — Καταδίκη — Διαδικασία κηρύξεως εκτελεστότητας — Συναφή δικαστικά έξοδα]

(2011/C 362/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Realchemie Nederland BV

κατά

Bayer CropScience AG

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Hoge Raad der Nederlanden — Ερμηνεία του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1), και του άρθρου 14 της οδηγίας 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (ΕΕ L 157, σ. 45) — Έννοια της αστικής και εμπορικής υποθέσεως — Παράβαση της απαγορεύσεως, που απαγγέλθηκε με απόφαση γερμανικού δικαστηρίου, να εισαχθούν και τεθούν στο εμπόριο στη Γερμανία ορισμένα παρασιτοκτόνα — Πρόστιμο — Εκτέλεση της αποφάσεως που το επέβαλε — Διαδικασία εκτέλεσεως σχετικά με αποφάσεις που εκδόθηκαν στην αλλοδαπή για τον καθορισμό των δικαστικών εξόδων που πραγματοποιήθηκαν σε δίκες για την επιβολή χρηματικής ποινής ή προστίμου λόγω παραβάσεως της απαγορεύσεως να προσβληθεί ένα δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας

Διατακτικό

- 1) Η έννοια «αστικές και εμπορικές υποθέσεις» που περιλαμβάνεται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, πρέπει να ερμηνευθεί κατά τρόπον ώστε ο κανονισμός αυτός να έχει εφαρμογή για την αναγνώριση και την εκτέλεση δικαστικής αποφάσεως η οποία επιβάλλει την καταβολή προστίμου, προκειμένου να τηρηθεί δικαστική απόφαση που εκδόθηκε σε αστική και εμπορική υπόθεση.
- 2) Τα δικαστικά έξοδα σχετικά με διαδικασία κηρύξεως εκτελεστότητας που κινήθηκε σε κράτος μέλος, κατά τη διάρκεια της οποίας ζητήθηκαν η αναγνώριση και η εκτέλεση αποφάσεως που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος στο πλαίσιο διαφοράς όσον αφορά την τήρηση δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας, εμπίπτουν στο άρθρο 14 της οδηγίας 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας.

(¹) ΕΕ C 312 της 19.12.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 20ής Οκτωβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-549/09) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Κρατικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις προς τους υδατοκαλλιεργητές και τους αλιείς — Απόφαση κηρύσσουσα τις ενισχύσεις αυτές μη συμβατές με την κοινή αγορά — Υποχρέωση αμελλητί ανακτήσεως των ενισχύσεων που κηρύχθηκαν παράνομες και μη συμβατές με την κοινή αγορά — Παράλειψη εκτελέσεως — Απόλυτη αδυναμία εκτελέσεως)

(2011/C 362/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Gippini Fournier και K. Walkerová)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και J. Gstalter)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη λήψεως των αναγκαίων μέτρων για τη συμμόρφωση προς την απόφαση 2005/239/ΕΚ της Επιτροπής, της 14ης Ιουλίου 2004, σχετικά με ορισμένα μέτρα ενισχύσεων που η Γαλλία έθεσε σε εφαρμογή υπέρ των υδατοκαλλιεργητών και των αλιέων (ΕΕ 2005, L 74, σ. 49) — Υποχρέωση αμελλητί ανακτήσεως των ενισχύσεων που κηρύχθηκαν παράνομες και μη συμβατές με την κοινή αγορά και υποχρέωση γνωστοποίησης των μέτρων αυτών στην Επιτροπή

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να εκτελέσει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, την απόφαση 2005/239/ΕΚ της Επιτροπής, της 14ης Ιουλίου 2004, σχετικά με ορισμένα μέτρα ενισχύσεων που η Γαλλία έθεσε σε εφαρμογή υπέρ των υδατοκαλλιεργητών και των αλιέων, και να ανακτήσει από τους δικαιούχους τις ενισχύσεις οι οποίες, με τα άρθρα 2 και 3 της εν λόγω αποφάσεως, κηρύχθηκαν παράνομες και μη συμβατές με την κοινή αγορά, παρέβη τις υποχρεώσεις από υπέχει από τα άρθρα 288, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ και 4 της εν λόγω αποφάσεως.

2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 80 της 27.3.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 18ης Οκτωβρίου 2011 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Oliver Brüstle κατά Greenpeace eV

(Υπόθεση C-34/10) (¹)

(Οδηγία 98/44/ΕΚ — Άρθρο 6, παράγραφος 2, στοιχείο γ' — Έννομη προστασία των βιοτεχνολογικών εφευρέσεων — Λήψη προγονικών κυττάρων από ανθρώπινα εμβρυϊκά βλαστοκύτταρα — Χορήγηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας — Αποκλεισμός των «χρήσεων ανθρωπίνων εμβρύων για βιομηχανικούς ή εμπορικούς σκοπούς» — Έννοιες «ανθρώπινο έμβρυο» και «χρήση ανθρωπίνων εμβρύων για βιομηχανικούς ή εμπορικούς σκοπούς»)

(2011/C 362/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Oliver Brüstle

κατά

Greenpeace eV

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesgerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1 και 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 98/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 1998, για την ένομη προστασία των βιοτεχνολογικών εφευρέσεων (ΕΕ L 213, σ. 13) — Απόκτηση, για σκοπούς επιστημονικής έρευνας, των προγονικών κυττάρων από ανθρώπινα εμβρυϊκά βλαστοκύτταρα στο στάδιο της βλαστοκύστης, η οποία έχει ήδη χάσει την ικανότητά της να εξελιχθεί σε άνθρωπο — Αποκλεισμός της δυνατότητας κατοχυρώσεως της οικείας τεχνικής μεθόδου με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας υπό τον τίτλο «χρήσεις ανθρωπίνων εμβρύων για βιομηχανικούς ή εμπορικούς σκοπούς» — Έννοιες των όρων «ανθρώπινο έμβρυο» και «χρήσεις ανθρωπίνων εμβρύων για βιομηχανικούς ή εμπορικούς σκοπούς»